

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในมาตรา 22 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและตามศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการ กุศลภา 2542: 6 17) ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 จึงต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุล เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เป็นคนดีและเป็นคนเก่งของสังคม (กรมวิชาการ. 2546 : 8)

การเจริญเติบโตของเด็กนับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 6 ปี เป็นช่วงของชีวิตมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการได้แบ่งไว้ว่า เป็นระยะที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพ ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกของชีวิตจะมีอิทธิพลมากต่อการสร้างเสริมความพร้อมของเด็กที่จะพัฒนาตนเองในขั้นต่อไป เด็กแต่ละคนจะมีฐานความพร้อมอยู่ในระดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมและจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับเด็ก บลูม (Bloom, 1965 : 215 อ้างถึงใน ศิริพร เลิศพันธ์. 2548 : 1-2) ปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากร จากการศึกษาของแพทย์และนักการศึกษาพบว่าในช่วงแรกของชีวิตจนถึง 5 ปีแรก เป็นระยะเซลล์สมองเจริญสูงสุด สมองของเด็ก 3 ปีแรกจะเจริญได้ ร้อยละ 80 ของสมองผู้ใหญ่

คังนั้นเด็กในวัยนี้ จึงควรได้รับการพัฒนาไปทุก ๆ ด้านอย่างเหมาะสม (วรรณภา เกษมณี. 2548 : 11)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ตั้งขึ้นด้วยความต้องการดำรงอยู่ได้ด้วย ความเชื่อถือ ความร่วมมือของประชาชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดกับประชาชน และควรมีความสัมพันธ์กันอย่างดี ทั้งในแง่เป็นผู้ให้บริการแก่ชุมชน และรับบริการจากชุมชน โดยอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในลักษณะ กระบวนการไตร่ตรองสัมพันธ์สองทาง การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังที่ความ มุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (กรมวิชาการ. 2546 : 31) มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัยความสามารถและความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2546 (กรมวิชาการ. 2546 : 35) กล่าวสนับสนุน ว่า การส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กปฐมวัย ซึ่งได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระ ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการและคุณลักษณะ หรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ สำหรับ เด็กอายุ 3-5 ปี จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ สิ่งแวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดหรือมี ปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่นั้นเนื้อหา การท่องจำ ในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก ซึ่งได้แก่ ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะทางการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นต้น

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยศึกษาในปัจจุบัน ยังมีโรงเรียนอนุบาลและสถานศึกษา อีกหลายแห่ง ที่ยังมุ่งเน้นการเรียนการสอน โดยเร่งให้เด็กอ่านและเขียนได้ก่อนถึงวัยอันสมควร ครูไม่ได้จัดกิจกรรมให้เด็กอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะครูขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ อันได้แก่ การฝึกประสาท สัมผัสและการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อนิ้วมือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับตา ทั้งนี้ผู้ปกครองก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ทางโรงเรียน ต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อสนอง คอบความต้องการของผู้ปกครองที่ยังไม่เข้าใจถึงหลักในการเตรียมความพร้อมของเด็ก ดังที่ ลัดดา นิละมณี (2531: 2) กล่าวว่า ยังมีผู้ปกครองอีกจำนวนไม่น้อย ที่คิดว่าการให้การศึกษาแก่ เด็กในระดับปฐมวัยนั้น เป็นเพียงการส่งเด็กเข้าโรงเรียน เพื่อฝึกหัดให้เด็กอ่าน ออกเขียนได้ และทำเลขได้มาก ๆ พร้อมทั้งให้เรียนภาษาอังกฤษได้ยิ่งมากยิ่งดี ซึ่งการเตรียมความพร้อมให้กับ

เด็กนั้นมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กรู้จักการช่วยเหลือตนเอง รู้จักการปรับตัว สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อีกทั้งยังได้รับการพัฒนาในทุกด้านอย่างเหมาะสม ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานในการเตรียมตัวก่อนที่จะเข้าสู่ระบบของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป

เด็กเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่า และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต การพัฒนาเด็กให้ได้รับความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงนับเป็นภารกิจสำคัญที่หน่วยงานซึ่งรับผิดชอบจะต้องตระหนัก และให้ความสนใจ เพื่อให้การพัฒนาเด็กเป็นไปอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานเหมาะสมกับวัย

การจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมมีความสำคัญต่อเด็กเป็นอย่างมากทั้งนี้เพราะช่วง 6 ปี แรกของชีวิตเป็นระยะที่เด็กสามารถพัฒนาส่วนต่างๆของร่างกายได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการใช้กล้ามเนื้อเล็กซึ่งเป็นพื้นฐานในการทำกิจกรรมต่างๆของเด็ก

การเล่นเป็นกิจกรรมหลักที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่างๆ ดังที่เยาเวพา เคชะคุปต์ (2542 : 20) กล่าวว่าการเล่นเป็นกิจกรรมเป็นกิจกรรมหลัก และมีความสำคัญยิ่งในวัยเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรม คือการสัมผัส ทดลอง และปฏิบัติจริงขณะการเล่น เด็กมีโอกาสได้พัฒนาการคิดอย่างอิสระ และการใช้จินตนาการจากการเล่นขณะเดียวกัน เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อมือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับสายตา ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่านและเขียนต่อไป การเล่นของเด็กมีหลายรูปแบบ และมักจะจำเป็นต้องมีของเล่นประกอบช่วยเสมอในการจัดหาของเล่นให้กับเด็กนั้นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง คือความปลอดภัย ประหยัดคงทน คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดสามารถพัฒนาความสามารถ ให้เด็กทุกด้าน

MacAfee & Leong (1944 : 240) กล่าวว่าในการประเมินด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กควรระวังจากความคล่องแคล่ว (Dexterity) ของเด็กโดยดูที่ระดับความชำนาญในการใช้มือและนิ้ว เด็กควรจะสามารถใช้นิ้วได้อย่างคล่องแคล่ว มือข้างใดหรือนิ้วใดนิ้วหนึ่งอาจจะมีความคล่องแคล่วมากกว่ามืออีกข้างหนึ่งหรือนิ้วอื่นๆ ความอ่อนตัว (Flexibility) คือความสามารถในการเคลื่อนไหวนิ้วและมือได้เต็มขีดจำกัดของการเคลื่อนไหวนั้นๆ นิ้วและมือจะเคลื่อนไหวได้อย่างคล่องแคล่วไม่ควรที่จะแข็งและทื่อ ความถูกต้องและความสามารถในการควบคุม (Precision and Control) เด็กจะสามารถควบคุมกล้ามเนื้อนิ้วมือได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่กำหนดให้ การประสานกัน (Coordination) การใช้กล้ามเนื้อมือและมือทั้งสองข้างควรมีการประสานสัมพันธ์กัน ในการตัดกระดาษ การรวมกันของการรับรู้ด้านประสาทสัมผัส

(Sensory Perceptual Integration) คือการประสานกันระหว่างการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสและการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ที่กล่าวมาข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของพัฒนาากล้ามเนื้อเล็ก ได้แก่ นิ้วมือ ข้อมือ มือ การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ที่ช่วยให้เด็กสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเด็ก ทั้งนี้ครูและผู้ปกครองสามารถช่วยเหลือและส่งเสริมให้เด็กพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กได้เช่นกัน โดยการฝึกให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเองในเรื่อง การแต่งตัว การสวมเสื้อผ้า คีตกระคุม รูดซิป สวมถุงเท้า รองเท้า นอกจากนี้ การเล่นของเด็กยังเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้เด็กได้พัฒนาากล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อเล็กและการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา

จากรายงานผลการประเมินศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคางน้อย โดยส่วนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก ในมาตรฐานที่ 10 เรื่องผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรมีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก อยู่ในระดับปานกลาง (องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก. 2551: 87) ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อโก้ก อาจจะขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของเล่นให้เพียงพอกับความต้องการของเด็กปฐมวัย และตรงความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย และครูที่เลี้ยงขาดแนวทางในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ดังนั้นปัญหาเหล่านี้ จึงควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูผู้สอนหรือครูที่เลี้ยงควรวหาวิธีการแก้ปัญหาทักษะพื้นฐานในการทำงานเป็นกลุ่ม โดยใช้เทคนิคให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง กิจกรรมการเล่นตามมุมต่างๆ การทำกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ เด็กได้พัฒนาากล้ามเนื้อมือ ปาก ของเด็ก และยังช่วยให้เด็กเกิดทักษะ มีความพร้อมทางด้านร่างกายได้เป็นอย่างดี แต่หากผู้สอนใช้กิจกรรมและสื่ออุปกรณ์ไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาากล้ามเนื้อเล็กเท่าที่ควร ดังนั้นการที่เด็กได้ทำกิจกรรมแบบกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มในกิจกรรมการเล่นด้วยชุดของเล่นวัสดุธรรมชาติในห้องเรียนจะช่วยให้เด็กมีโอกาสพัฒนาความสามารถในทักษะพื้นฐานการทำงานเป็นกลุ่มในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันได้ เช่น การทำความสะอาดห้องเรียน การรับประทานอาหาร การรักษาสุขภาพตนเอง เป็นต้น

จากการที่ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาากล้ามเนื้อเล็ก ที่ได้รับกิจกรรมการเล่นด้วยชุดของเล่นวัสดุธรรมชาติในห้องเรียนโดยใช้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และกิจกรรมนี้น่าจะเป็น

วิธีที่จะช่วยให้ เด็กมีความสามารถในการพัฒนากล้ามเนื้อเล็กได้ดีกว่าวิธีการอื่นๆ เพราะการใช้กิจกรรมการเล่นด้วยชุดของเล่นวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก รวมทั้งทำให้เด็กได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีจิตใจที่อ่อนโยน รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มากขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึง มีความสนใจที่จะพัฒนาชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ ใบตาล เมล็ดพืช ก้อนหิน ดินเหนียว กะลามะพร้าว ฯลฯ เพื่อนำมาประดิษฐ์เป็นชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติมาสำหรับพัฒนากล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นมีลักษณะอย่างไร
2. ชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นช่วยพัฒนากล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยดีขึ้นอย่างไร

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์ด้วยชุดของเล่นวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นกับก่อนการจัดประสบการณ์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยจากการใช้ชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติที่สร้างขึ้น

สมมุติฐานการวิจัย

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยหลังจากจัดประสบการณ์การเล่นด้วยชุดของเล่นวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ เด็กชาย-เด็กหญิง อายุระหว่าง 3-5 ปีศึกษาอยู่ในชั้นเด็กเล็ก ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคงน้อย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสือโก้ก อำเภอกวาวีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย

3. กิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง

กิจกรรมที่ใช้ในการทดลองคือ กิจกรรมเสรี และการเล่นตามมุม โดยให้กลุ่มเป้าหมายได้ทำกิจกรรมโดยใช้ชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการเล่นตามมุมปกติ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ในเวลาระยะ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 10 วัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น หมายถึง ชุดของเล่นที่มีผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากวัสดุธรรมชาติเช่น ไม้ไผ่ ก้อนหิน ดินเหนียว ทราย เมล็ดพืชซึ่งสามารถแบ่งตามลักษณะของการเล่นและการจัดกิจกรรมได้ดังนี้

1.1 การเล่นกึ่งหัดมีมือ

1.2 กระจกบอกไม้ไผ่มหัศจรรย์

1.3 กลิ้งลงรู

1.4 แฉงตามรู

1.5 ร้อยตามฝืน

2. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง การที่เด็กสามารถใช้และควบคุมกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ตั้งแต่ข้อมือ มือ นิ้วมือ รวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

3. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปีศึกษาอยู่ในชั้นเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคางน้อย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อไถ่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม

4. กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง การใช้มือ การหยิบจับ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการที่เด็กจะพัฒนาการ การเขียน การทำงานในชีวิตประจำวัน และการช่วยเหลือตัวเอง

5. ประสิทธิภาพของชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น หมายถึง ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหมายถึง ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ชั้นปฐมวัย ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ที่เกณฑ์ 80/80

5.1 E_1 หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของแต่ละหน่วยเทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมด

5.2 E_2 หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนเนื้อหาครบทุกหัวข้อเทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของเด็กปฐมวัยที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นหลังจากที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยชุดของเล่นจากวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจทางการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ได้ชุดของเล่นที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยซึ่งทำจากวัสดุที่หาง่ายราคาถูกและสามารถผลิตขึ้นได้เอง
2. ได้แนวทางในการพัฒนาของเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย
3. ได้แนวทางในการพัฒนาของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก